

Дете и стрес

Vrsta: Seminarski | Broj strana: 28 | Nivo: Pedagoški fakultet

Садржај:

Увод.....	2
Општи појмови о стресу.....	3
Карактеристике стресова и њихов утицај на стресну реакцију.....	5
Компоненте стреса.....	7
Стресни догађаји.....	7
Субјективна процена догађаја.....	7
Психолошке промене.....	7
Физиолошке промене.....	8
Класификовање стреса.....	9
Последице стреса.....	11
Посттрауматски стресни поремећај.....	13
Посттрауматски стресни поремећај на предшколском узрасту.....	14
Посттрауматски стресни поремећај на школском узрасту.....	15
Посттрауматски стресни поремећај на адолесцентном узрасту...	16
Посттрауматски синдром.....	17
Дете раног узраста и предшколске деце у болници.....	20
Стрес успорава развој деце.....	22
Како да препознате да вам је дете под стресом?.....	23
Превладавање стреса на предшколски узраст.....	24
Превладавање стреса на школском узрасту.....	25
Превладавање стреса на адолесцентном узрасту.....	26
Закључак.....	27
Литература.....	28

Увод

Термин Стрес је у тако општој употреби да је, на први поглед, његово значење сасвим јасно, а дефинисање непотребно. Према Оксфордском речнику енглеског језика термин стрес се користи још од XIV века. Он је, међутим, био у толико широкој употреби, како у науци тако и у свакодневном животу, да је попримио велики број значења и облика.

Многе научне дисциплине су проучавале различите аспекте стреса, од биолошких наука као што су физиологија, биохемија и неурофизиологија, преко психологије са својим дисциплинама (клиничком психологијом, менталном хигијеном, развојном психологијом, социјалном психологијом и др.), до друштвених наука као што су антропологија и социологија.

Предмет проучавања студија стреса било је дрвеће изложено уши, мишеви који се крећу по унутрашњој страни ротирајућег бубња, студенти пред полагањем испита, људи који на путу до канцеларије бивају задржани саобраћајном гужвом, запослени на покретним тракама, људи у ситуацијама избеглиштва, војници који учествују у ратним окршајима итд. Посматрана у ширем контексту, чињеница је да се студије стреса изводе на различитим нивоима анализе треба да улива наду, а не очајање. Иако то доноси одређене тешкоће за дефинисање стреса са једне стране, са друге стрес представља тачку у којој се сусреће велики број научних дисциплина и обезбеђује изванредну прилику за интердисциплинарност и интегрисање (пример за ово су нове научне области психонеуроимунологија и психонеуроендокриноимунологија).

Општи појмови о стресу

Године 1936. Сили је одлучио да употреби енглеску реч стрес, која значи напрезање, напетост – како би означио скуп реакција за адаптацију које би могле, исто тако, имати позитивне последице

као и негативне, уколико би наша реакција, будући сувише интезивна или дуготрајна, постала патолошка. Термин је, дакле, својим значењем истовремено обухватио фазе: аларма, отпора и крајње исцрпљености. Под стресом се подразумевао процес који се одиграва у организму када је он изложен било каквој агресији (трауматској, инфективној, токсичној, психичкој итд.) која у таквој мери угрожава и ремети његово досадашње стање да одбрана коришћењем само појединих специфичних адаптивних меганизмима није могућа. Свако живо биће, па и човек, располаже бројним специфичним адаптивним механизмима. Они штите хомеостазу организма коју непрекидно угрожавају разни чиниоци и из спољашње и из унутрашње средине. Коришћење ових појединачних адаптивних механизма, специфичних у односу на одређене чиниоце, не назива се стресом. Тек када је организам приморан да користи све своје адаптивне, односно одбрамбене механизме, говори се о стресу тј. о општем адаптационом синдрому. Битно је напоменути да код човека као стресни фактори осим физичких стресних фактора битно делују и психички стресни фактори које представљају нпр. смрт блиске особе, неверство, повреда моралних норми и система вредности, увреда, претња, полагање испита, пресељење и сл. Осим ових непријатних – претећих догађаја, стресни фактор може бити пријатан догађај нпр. значајан професионални успех, изненадни материјални добитак и сл. сви они имају способност да изазову исте вегетативноендокрине одговоре. Другим речима подједнако делују страх, стрепња и бес, као и физичка траума, висока температура и сл. Ханс Селуе, један од утемељивача научног приступа стресу, дошао је до закључка да сва стања стреса или угрожене хомеостазе не делују штетно. Он је разликовао две врсте стреса: (1) „еустрес“ (када поремећај хомеостазе подлеже контроли) и (2) „дистрес“ (када је хомеостаза значајно нарушена).

----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE PREUZETI NA SAJTU. -----

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com